

نشریه

این اراده‌ها و مجاهدت‌هاست
که یک روزی را از میان روزهای دیگر برمی‌کشد
و مثل یک پرچمی نگه می‌دارد تا راهنمای دیگران باشد.
روز نهم دی هم از همین قبیل است.
این مردمند که ناگهان با یک حرکت
روز نهم دی را هم متمایز می‌کنند.

۱۳۸۸ / ۱۰ / ۱۹

مدیر مسئول :: فاطمه مختاری

سرمدیر :: محمد مهدی سقاچی

بیت المال است نه مال البیت لطفاً دست به دست کنید!

مرحله اول: ادعای تقلب

پس از دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در خرداد ۱۳۸۸، نامزدهای شکست خورده انتخابات به بهانه "تقلب" اعتراضاتی را آغاز کردند که رفته رفته فضای سیاسی اجتماعی کشور را با فتنه‌ای پیچیده مواجه کرد. فتنه‌ای که سناریو آن ماه‌ها قبل از انتخابات طرح‌ریزی شده بود و همه دشمنان خارجی و معارضان داخلی را امیدوار به براندازی نظام جمهوری اسلامی کرد. سناریوی فتنه ۸۸ در چند مرحله ادعای تقلب، صیانت آرا و آشوب، برنامه‌ریزی شده بود.

مرحله دوم: صیانت آرا

حدود شش ماه پیش از انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۸، بخشی از جریان اصلاح طلب شروع به گشودن باب بحث‌هایی در این باره کرد که روند برگزاری انتخابات در ایران مخدوش است؛ به طوری که همسر مصطفی تاجزاده در یک سخنرانی تأکید کرد «تاکنون هیچ انتخاباتی در ایران سالم نبوده است!»

عفت مرعشی، همسر حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی نیز پس از آن که رأی خود را به صندوق انداخت، اعلام کرد: شما شاهد هستید که من در رأی خود نام میرحسین موسوی را نوشتم و امیدوارم تقلبی صورت نگیرد که اگر این اتفاق بیفتد، من در پل صراط از آن نخواهم گذشت و اگر تقلب نشود موسوی رئیس جمهور می‌شود، ولی خدا نکند تقلب کنند که در آن صورت مردم به خیابان‌ها می‌آیند و اعتراض می‌کنند.

میرحسین موسوی، یکی از کاندیداهای انتخابات ریاست جمهوری نیز روز ۲۱ خرداد ۱۳۸۸ (یک روز پیش از انتخابات ریاست جمهوری دوره دهم) در مصاحبه‌ای با مجله آمریکایی تایم، از قطعی بودن پیروزی خود در انتخابات صحبت کرد.

مرحله سوم: آشوب

بر اساس راهبردهای طراحی شده لازم بود به بهانه بروز تقلب در انتخابات، موج اعتراضات و اردوکی خیابانی به راه افتد. متعاقب این طرح‌ریزی هنوز رای‌گیری پایان نیافته بود و مردم در تهران و برخی شهرهای بزرگ در پای صندوق‌های رای بودند که میرحسین موسوی طی مصاحبه‌ای با خبرنگاران داخلی و خارجی، خود را پیروز انتخابات معرفی کرد. با اعلام نتایج انتخابات، "دروغ تقلب" رمز فرمان آشوب شد و کشور را هشت ماه دچار تلاطم اردوکی‌های خیابانی کرد.

اردوکی‌های خیابانی پس از دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در ابتدا با تحمیل خسارت به اموال عمومی و خصوصی آغاز شد. آتش زدن اتوبوس‌های شهری، بانک‌ها، مساجد، سطل‌های زباله، اماکن دولتی و عمومی و... بخشی از خسارات میدانی فتنه‌گران در آشوب‌های فتنه ۸۸ بود. نکته جالب توجه حمایت‌های مکرر کاخ سفید از آشوب‌ها و تخریب اموال عمومی بود. به طوری که اوباما در مصاحبه با سی‌بی‌اس فتنه‌گران را مردم ایران خوانده و مدعی شد: «صدای مردم ایران باید شنیده شود و نباید خاموش شود. و در حالی که آشکارا از آشوبگران حمایت می‌کرد خطاب به آنان گفت: «مخالفان بدانند جهان به آن‌ها چشم دوخته است». از جمله اهداف فتنه ۸۸، براندازی نظام بود. در همین رابطه، جهانبخش خانجانی، عضو ارشد

حزب کارگزاران که در جریان انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری، معاون تبلیغات و اطلاع رسانی ستاد تبلیغاتی میرحسین موسوی در تهران بود اعتراف کرد: «... اگرچه نوبت حمله‌ها به سمت آقای احمدی‌نژاد و دولتش بود (صرف‌نظر از ضعف‌هایی که داشت) لیکن نیش‌های ما متوجه کلیت نظام بود...» بنابر اعتراف‌های وی، اردوکی‌های خیابانی با هدف رویارویی با نظام برگزار می‌شد. وی همچنین اعتراف می‌کند که «اگر رهبری اندکی نرمش به خرج می‌دادند جمهوری اسلامی را در مسیر سقوط قرار داده بودیم...»

فتنه‌گران در ادامه اقدامات خود، در روز ششم دی‌ماه، همزمان با عاشورای حسینی، به صورت سازماندهی شده بدون حمل هرگونه ادوات مخصوص عزاداران و دسته مخصوص عزاداران و دسته‌جات عزاداری، در حالی که نمادهای سبز را حمل می‌کردند با اخلاص در عبور و مرور عزاداران و مردمی که در تردد به سمت مجالس عزاداری بودند، شعارهای انحرافی سردادند و به اهل بیت (ع) توهین می‌کردند.

اتفاق که خشم مردم را برانگیخت و متعاقب آن، مردم در ۹ دی، اقدامات فتنه‌گران را به شدت محکوم کردند.

فاطمه میر باقری
دانشجوی کارشناسی علوم سیاسی